
VEDTAGNE TEKSTER

P9_TA(2020)0009

Gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årsberetning

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årsrapport (2019/2135(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. december 2013, 26. juni 2015, 15. december 2016, 22. juni 2017, 28. juni 2018, 14. december 2018 og 20. juni 2019,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. november 2013, 18. november 2014, 18. maj 2015, 27. juni 2016, 14. november 2016, 18. maj 2017, 17. juli 2017, 25. juni 2018 og 17. juni 2019 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik,
- der henviser til dokumentet med titlen "Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa – en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik", der fremlagdes af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016,
- der henviser til de fælles erklæringer af 8. juli 2016 og 10. juli 2018 fra formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen og NATO's generalsekretær,
- der henviser til det fælles sæt af 42 forslag, som blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union og Det Nordatlantiske Råd den 6. december 2016, og statusrapporterne af 14. juni og 5. december 2017 om gennemførelsen af dem samt til det nye sæt af 32 forslag, som blev godkendt af begge råd den 5. december 2017,
- der henviser til oplægget om fremtiden for Europas forsvar af 7. juni 2017 (COM(2017)0315),
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om EU's militære strukturer: status og fremtidsperspektiver¹,
- der henviser til FN-pagten og Helsingforslutakten af 1. august 1975 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa,

---

¹ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 144.

- der henviser til sin beslutning af 12. september 2017 om en rumstrategi for Europa¹,
- der henviser til sine henstillinger af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i november 2017²,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om en europæisk forsvarsunion³,
- der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om de forfatningsmæssige, retlige og institutionelle følger af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik: mulighederne i Lissabontraktaten⁴,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2017 om mandatet med henblik på trepartsmødet om 2018-budgetforslaget⁵,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2018 om militær mobilitet⁶,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1092 af 18. juli 2018 om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri⁷,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond⁸,
- der henviser til sine beslutninger af 23. november 2016 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (på grundlag af årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik)⁹, af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik¹⁰ og af 12. december 2018 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik¹¹,
- der henviser til dokumentet med titlen "Gennemførelsesplan for sikkerhed og forsvar", som blev præsenteret af HR/NF den 14. november 2016,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om forbindelserne mellem EU og NATO¹²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. november 2016 om en europæisk

---

¹ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 11.

² EUT C 356 af 4.10.2018, s. 130.

³ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 18.

⁴ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 125.

⁵ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 253.

⁶ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0498.

⁷ EUT L 200 af 7.8.2018, s. 30.

⁸ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0430.

⁹ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 50.

¹⁰ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 36.

¹¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0514.

¹² Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0257.

handlingsplan for forsvarsområdet (COM(2016)0950),

- der henviser til den nye forsvarspakke, der blev præsenteret af Kommissionen den 7. juni 2017 i pressemeddelelsen "Et Europa, der forsvarer: Kommissionen indleder debatten om at bevæge sig mod en sikkerheds- og forsvarsunion",
- der henviser til sine beslutning af 14. december 2016 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik¹, af 13. december 2017 om årsrapport om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik² og af 12. december 2018 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik³,
- der henviser til Ruslands ulovlige invasion og annektering af Krim,
- der henviser til traktaten om afskaffelse af mellemdistancekerne våben (INF), Ruslands gentagne overtrædelser heraf, herunder udvikling og udbredelse af jordbaserede 9M729-krydsermissilsystemer og De Forenede Staters og Ruslands udtræden af traktaten,
- der henviser til Ruslands krænkelse af medlemsstaternes luftrum og søgrænser,
- der henviser til Kinas voksende økonomiske og militære tilstedeværelse i landene i Middelhavsområdet og i Afrika,
- der henviser til truslen i form af indenlandsk og udenlandsk terrorisme, primært fra grupper som ISIS og al-Qaeda,
- der henviser til nye teknologier såsom kunstig intelligens, rumkapacitet og kvantedatabehandling, der giver nye muligheder for menneskeheden, men også skaber nye udfordringer for forsvaret og udenrigspolitikken, der kræver en klar strategi og konsensus blandt de allierede,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 24. juni 2014 i sag C-658/11, Europa-Parlamentet, støttet af Kommissionen, mod Rådet for Den Europæiske Union⁴,
- der henviser til EU's handlingsplan for militær mobilitet, som blev offentliggjort den 28. marts 2018,
- der henviser til Rådets konklusioner om styrkelse af det strategiske partnerskab mellem FN og EU om fredsstøttende operationer og krisestyring: Prioriteterne for 2019-2021, der blev vedtaget den 18. september 2018,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0052/2019),

---

¹ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 89.

² EUT C 369 af 11.10.2018, s. 47.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0513.

⁴ Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. juni 2014, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Vedvarende usikkerhed og uforudsigelighed i sikkerhedsmiljøet

1. noterer sig den vedvarende forværring af EU's sikkerhedsmiljø, som står over for en lang række udfordringer, der direkte eller indirekte påvirker medlemsstaternes og deres borgeres sikkerhed: væbnede konflikter og skrøbelige stater på det europæiske kontinent og i dets nærhed, der giver anledning til massive fordrivelser og menneskerettighedskrænkelser som følge af grænseoverskridende organiserede kriminelle netværk, jihadistisk terrorisme, cyberangreb, hybride trusler og krigsførelse mod europæiske lande, svækkelse af nedrustningsindsatsen og internationale våbenkontrollsystemer, stigende trusler mod naturressourcer, energisikkerhed og klimaændringer;
2. mener, at ustabilitet og uforudsigelighed ved Unionens grænser og i dens umiddelbare nabolande (Nordafrika, Mellemøsten, Kaukasus, Balkan, det østlige Middelhav, Ruslands angreb mod Ukraine og Georgien osv.), samt i dets udvidede naboskabsområde (Sahel, Afrikas Horn osv.), både udgør en direkte og indirekte trussel mod kontinentets sikkerhed; fremhæver den uløselige forbindelse mellem intern og ekstern sikkerhed; anerkender, at et aktivt engagement i naboskabsområdet er i Den Europæiske Unions interesse;
3. noterer sig, at nogle globale aktører (USA, Kina og Rusland), men også et stigende antal regionale aktører (Tyrkiet, Iran, Saudi-Arabien osv.), forsøger at vise deres magt ved at kombinere unilaterale diplomatiske forhold, ændringer i alliancer, destabiliserende aktiviteter, primært af hybridkarakter, og optrapning af den militære kapacitet;
4. understreger den voksende geopolitiske betydning af Arktis og dens indvirkning på sikkerhedssituationen i EU og på verdensplan; opfordrer indtrængende EU til at arbejde hen imod en mere sammenhængende intern og ekstern politik, en arktisk strategi og en konkret handlingsplan for EU's engagement i Arktis, idet der også tages hensyn til sikkerheds- og geostrategiske aspekter; bemærker EU's kapacitet til at bidrage til at løse potentielle sikkerhedsmæssige og geostrategiske udfordringer;
5. udtrykker alvorlig bekymring over Tyrkiets samlede destabiliserende adfærd, herunder dets ulovlige aktiviteter i Cyperns eksklusive økonomiske zone (EEZ)/kontinentalsoklen, som er i strid med folkeretten og gode naboskabsforbindelser og truer fred og stabilitet i en allerede skrøbelig region;
6. beklager, at nogle af disse aktører i denne forbindelse bevidst omgår eller endda forsøger at ødelægge de multilaterale mekanismer, FN-pagtens principper og de relevante folkeretlige bestemmelser, der er afgørende for fredsbevarelse; bemærker, at de kan blive en direkte trussel mod EU's sikkerhed og bringe de etablerede bilaterale forbindelser mellem EU og partnerlandene i fare;
7. understreger med henblik på at imødegå truslen om nuklear spredning betydningen af multilaterale forhandlinger mellem EU og de berørte parter; opfordrer indtrængende til respekt for de nukleare traktater; opfordrer endvidere indtrængende til, at der ydes støtte til indgåelse af en ny traktat til erstatning af INF-traktaten og fornyelse af ikke-spredningstraktaten (NPT) i 2020;
8. understreger, at en styrkelse af de materielle forbindelser med Øst- og Sydøstasien er afgørende for EU's regelbaserede, samlede og bæredygtige strategi for konnektivitet; noterer sig den militære opbygning i regionen og opfordrer alle involverede parter til at

respekttere navigationsfriheden, løse uoverensstemmelser ved hjælp af fredelige midler og afstå fra ensidige foranstaltninger til at ændre status quo, herunder i Det Østlige og Sydkinesiske Hav og Taiwan; udtrykker bekymring over, at udenlandsk indblanding fra autokratiske regimer gennem misinformation og cyberangreb i forbindelse med det kommende parlamentsvalg truer asiatiske demokratier og regional stabilitet; gentager sin støtte til Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer, mekanismer og aktiviteter;

9. udtrykker bekymring over Ruslands aktiviteter og politikker, der fortsat destabiliserer og ændrer sikkerhedsmiljøet; understreger, at Ruslands besættelse af det østlige Ukraine stadig er igangværende, at Minskaftalerne ikke er blevet implementeret, og at den ulovlige annektering og militarisering af Krim og Donbass fortsætter; udtrykker bekymring over de vedvarende fastlåste konflikter, som Rusland opretholder i Europa (i Moldova og Georgien); understreger behovet for at tale med én stemme i EU's politik i denne forbindelse;
10. fordømmer fortsat Ruslands militære intervention og ulovlige annektering af Krimhalvøen; udtrykker sin støtte til Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet;
11. minder om, at det er vigtigt at sikre sammenhæng i EU's politik i forbindelse med situationer, som involverer besættelse og annektering af territorier;
12. bemærker, at Unionen politisk, diplomatisk og militært har været langsom til at reagere på og tilpasse sig nye kriser og dette nye internationale miljø; mener, at der inden for det specifikke forsvarsområde er utilstrækkelige investeringer, manglende kapacitet og manglende interoperabilitet, men også og frem for alt en politisk modvilje mod at gennemføre de solide bestemmelser, der er fastsat i EU-traktaterne, og de talrige samarbejdsaftaler mellem medlemsstaterne, hvilket svækker EU's evne til at spille en afgørende rolle i forbindelse med eksterne kriser og realisere sit fulde potentiale; anerkender og understreger endvidere, at intet land er i stand til at løse sikkerhedsudfordringerne på det europæiske kontinent og i dets umiddelbare nabolik alene; anmoder Det Europæiske Råd om at gøre brug af kvalificeret flertal i Rådet inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) til en politisk prioritet, hvor TEU tillader det; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en effektiv integreret tilgang til kriser og konflikter, der kombinerer civile og militære midler på den bedst mulige og mest afbalancerede måde; mener, at EU's evne til at reagere hensigtsmæssigt på nye kriser og konflikter også afhænger af, hvor hurtigt beslutningstagningen foregår; bemærker, at målrettede restriktive foranstaltninger kan være effektive redskaber, men understreger, at de ikke bør påvirke uskyldige mennesker og bør være i overensstemmelse med principperne i FN-pagten og i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);
13. glæder sig over anerkendelsen af fælles sikkerhedsinteresser og den voksende politiske vilje i EU's medlemsstater samt de øvrige europæiske lande og EU-institutionerne til at handle kollektivt for deres sikkerhed ved, at de giver sig selv flere midler til at handle på en mere præventiv, hurtig, effektiv og uafhængig måde; bemærker, at EU kun gennem en kollektiv tilgang kan blive stærkere og være i stand til at påtage sig et større ansvar for sin egen sikkerhed og sit forsvar;
14. understreger, at disse udfordringer bedst kan løses i fællesskab, ikke af et enkelt land; anser det for at være af afgørende betydning, at EU hurtigt, konsekvent, effektivt, med

én stemme og i samarbejde med allierede, partnere og andre internationale organisationer reagerer på disse udfordringer;

15. er overbevist om, at reaktionen på EU's sikkerhedsmæssige udfordringer primært består i at definere og styrke dens strategiske autonomi, kapacitet og evne til at arbejde i strategisk partnerskab med andre;
16. understreger, at det strategiske partnerskab mellem EU og NATO er grundlæggende for håndtering af de sikkerhedsudfordringer, som EU og dets naboskabsområde står over for; understreger, at EU's strategiske autonomi ikke udgør en udfordring for NATO og ikke undergraver den nuværende sikkerhedsarkitektur i Europa; understreger, at et stærkere Europa styrker NATO og giver EU mulighed for at tage flere globale udfordringer sammen med NATO;
17. glæder sig over de resultater, der er opnået i de seneste fem år med hensyn til at styrke FSFP, og opfordrer Rådet og Kommissionen til yderligere at udvikle Unionens kapacitet til at fungere som global partner, der repræsenterer de europæiske borgeres interesser og fungerer som en positiv faktor i internationale forbindelser;
18. glæder sig over og støtter Operation Atlantic Resolve og NATO's Enhanced Forward Presence på det europæiske kontinent og anerkender betydningen af NATO's tropper i bestræbelserne på at forhindre yderligere russisk aggression og yde afgørende støtte i tilfælde af en konflikt;
19. anerkender europæisk engagement i og støtte til Operation Resolute Support in Afghanistan; anerkender endvidere betydningen af denne mission for stabiliteten og sikkerheden i Afghanistan og regionen;

Behovet for at udvikle og styrke den europæiske strategiske uafhængighed

20. noterer sig, at ambitionen om at opnå europæisk strategisk autonomi for første gang blev fremlagt i Det Europæiske Råds konklusioner af 19. og 20. december 2013 og første gang blev anerkendt i den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev forelagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016, som fastlagde den europæiske strategiske autonomi som et langsigtet mål og opfordrede til en gradvis synkronisering og gensidig tilpasning af de nationale forsvarsplanlægningscykluser og kapacitetsudviklingspraksisser;
21. mener, at den europæiske strategiske autonomi er baseret på Unionens evne til at styrke sin frihed til at vurdere sin uafhængige operationelle kapacitet, der omfatter troværdige militære styrker, dens industrielle kapacitet til at producere det udstyr, som dens styrker har behov for, og dens politiske evne til at træffe beslutninger, når omstændighederne kræver det, og afspejler målet om at påtage sig et større ansvar for den europæiske sikkerhed med henblik på at forsvare sine fælles interesser og værdier – med partnere om muligt, og om nødvendigt alene; understreger, at energisikkerhed er et vigtigt led i opnåelsen af strategisk autonomi; er af den faste overbevisning, at EU's strategiske autonomi bør omfatte kapacitet til at indsætte militære styrker i EU's periferi;
22. er derfor af den opfattelse, at europæisk strategisk uafhængighed for det første er baseret på EU's evne til at vurdere en krisesituation og træffe en beslutning på uafhængig vis, hvilket nødvendigvis indebærer en uafhængig og effektiv

beslutningsproces, evalueringsmidler og en analyse- og handlefrihed; mener endvidere, at den europæiske strategisk uafhængighed er baseret på EU's evne til at handle alene, når dets interesser står på spil (indsatsområder, der betragtes som prioriteter af EU-medlemsstaterne) eller inden for rammerne af det eksisterende samarbejde; understreger, at europæisk strategisk uafhængighed er en del af en multilateral ramme, der respekterer forpligtelserne i FN og supplerer og styrker de alliancer og partnerskaber, som de fleste medlemsstater har tilsluttet sig; understreger kraftigt, at strategisk uafhængighed ikke forudsætter, at Unionen konsekvent handler alene overalt og på alle tidspunkter;

23. er af den opfattelse, at bekræftelsen af europæisk strategisk uafhængighed afhænger af, at der etableres et omfattende FUSP, der understøttes af det europæiske forsvarssamarbejde inden for det teknologiske, kapacitetsmæssige, industrielle og operationelle område; mener, at det kun er konkret og fleksibelt samarbejde baseret på pragmatiske initiativer, der vil åbne mulighed for gradvist at overvinde vanskelighederne, lægge grunden til en reel fælles strategisk kultur og udforme fælles løsninger, som er tilpasset EU's vigtigste sikkerheds- og forsvarsspørgsmål;
24. understreger, at medlemsstaterne for at øge EU's strategiske autonomi skal øge deres forsvarsudgifter og sigte mod et mål på 2 % af BNP; er af den opfattelse, at det er bydende nødvendigt, at medlemsstaterne og EU sikrer øgede investeringer i sikkerhed og forsvar, og at forsvarssolidaritet og samarbejde bør være normen;
25. understreger, at der reelt kun kan opnås europæisk strategisk uafhængighed, hvis medlemsstaterne udviser politisk vilje, samhørighed og solidaritet, hvilket især også afspejles i behovet for at prioritere erhvervelse af europæisk kapacitet, når udstyret opfylder de højeste standarder og er tilgængeligt og konkurrencedygtigt, for samtidig at sikre gensidig adgang til stærkt beskyttede rustningsmarkeder;
26. gentager, at Europas strategiske uafhængighed er en legitim og nødvendig ambition, som fortsat skal være et prioriteret mål for FUSP og den europæiske forsvarspolitik; understreger, at den konkrete og operationelle gennemførelse heraf er op til både EU og dens medlemsstater;

Reelle fremskridt, der skal konsolideres for at opnå europæisk strategisk uafhængighed

27. fastholder, at europæisk strategisk uafhængighed skal omfatte områderne for udenrigs- og sikkerhedspolitik, industri, kapacitet (fælles programmer, investeringer i forsvarsteknologi) og operationer (finansiering af operationer, kapacitetsopbygning for partnere og kapaciteten til at planlægge og gennemføre missioner);
28. finder det hensigtsmæssigt at føre en restriktiv politik for våbeneksport for alle våbentyper, herunder varer med dobbelt anvendelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde EU's adfærdskodeks for våbeneksport; gentager, at det er nødvendigt, at alle medlemsstaterne konsekvent anvender de bestemmelser, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP af 8. december 2008¹ om våbeneksport, herunder en konsekvent anvendelse af kriterium 2 om respekt for menneskerettighederne i det endelige bestemmelsesland;

---

¹ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

FSFP-missioner og -operationer

29. er af den opfattelse, at Europas forsvar i høj grad er baseret på EU's evne og medlemsstaternes politiske vilje til på troværdig vis at gribe militært ind på eksterne operationsområder; fastholder, at Unionen har betydelige menneskelige, finansielle, tekniske og militære ressourcer til rådighed, der giver den en enestående kapacitet til at gennemføre militære og civile operationer og reagere hurtigt og forebyggende på fremtidige sikkerhedsudfordringer, f.eks. gennem aktive fredsbevarende missioner;
30. understreger, at udbredelsen af regionale og lokale konflikter, ikke mindst i nærheden af EU's umiddelbare nabolande, siden vedtagelsen af EU's globale strategi fra 2016 har medført mange udfordringer for EU's sikkerhed, da de ofte har afsmittende virkninger; mener i denne forbindelse, at Unionen bør blive en mere robust aktør i krisestyring, konfliktløsning og fredsbevarelse, når det er muligt i samråd med andre regionale og internationale organisationer, såsom FN og Den Afrikanske Union, i overensstemmelse med dens forpligtelser i forhold til multilateralisme, men også i sig selv, når situationen kræver det;
31. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at indføre en mere fremsynet tilgang til kapacitetsplanlægning og -udvikling og foregribe fremtidige behov for en stærk EU-reaktion på kriser og konflikter;
32. bemærker, at EU for øjeblikket er til stede på tre kontinenter, hvortil der er udsendt 16 civile eller militære missioner (ti civile og seks militære, herunder tre missioner med udøvende beføjelser og tre missioner uden udøvende beføjelser); anerkender disse missioners bidrag til international fred, sikkerhed og stabilitet; understreger, at gennemførelsen heraf skal ledsages af en ændring af de udvalgte instrumenter, der er nedfældet i Lissabontraktaten og indført i de seneste år for at gøre dem mere effektive og øge sikkerheden for EU-borgerne; fremhæver målet om at opnå en højere grad af effektivitet i FSFP-missionerne ved at nå målet på 70 % for andelen af udstationeret personale, og opfordrer medlemsstaterne til at yde større bidrag;
33. glæder sig over Revisionsrettens deltagelse i en revision af FSFP-missioner og -operationer og tilskynder den til at udarbejde flere særberetninger om andre missioner og operationer;
34. tilskynder medlemsstaterne og EU-strukturerne til at fastholde et prioriteret og højt engagement i Afrika; glæder sig derfor over Rådets afgørelse fra juli 2018 om at forlænge mandatet for Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik med to år og Rådets ønske om at iværksætte en civil mission som et supplement til den militære komponent; bemærker, at den seneste udvikling er et positivt tegn på medlemsstaternes fornyede engagement, men understreger, at sikkerhedssituationen og menneskerettighedssituationen i landet fortsat er yderst problematisk;
35. understreger EU's globale engagement i Sahel og på Afrikas Horn gennem seks civile missioner (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) og militære missioner (EUTM Mali, EUTM Somalia, Atalanta); glæder sig over og tilskynder til den indsats, der er gjort for at regionalisere de civile missioners funktion i Sahel i lyset af de sikkerhedsmæssige udfordringer, der rækker ud over de lande, hvortil der er udsendt europæiske missioner; glæder sig endvidere over EU's støtte til G5 Sahel-operationen;

kritiserer i denne forbindelse, at EU-Udenrigstjenesten ikke fastlagde passende indikatorer til overvågning af resultaterne af EUCAP Niger- og EUCAP Mali-missionerne, og at overvågningen og vurderingen af missionsaktiviteterne var utilstrækkelige og ikke gearret til at tage hensyn til deres konsekvenser;

36. er dybt bekymret over de dusinvis af tilfælde af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne begået af maliske sikkerhedsstyrker, som er blevet undersøgt og rapporteret af FN's multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA), som kan udgøre krigsforbrydelser i henhold til den humanitære folkeret; opfordrer indtrængende NF/HR til at sikre, at EU's partnere nøje overholder den internationale humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivning foruden de juridisk bindende EU-forordninger, og at disse tilfælde straks bliver retsforfulgt; opfordrer EU-Udenrigsrådet til så hurtigt som muligt at rapportere disse tilfælde til Parlamentet;
37. er bekymret over den forværrede situation i Burkina Faso og dets geopolitiske konsekvenser for Sahelregionen og Vesten, som kan berettige en civil og/eller militær mission med henblik på at styrke styringen af sikkerhedssektoren, menneskerettighederne og genoprettelsen af befolkningens tillid til deres sikkerhedsstyrker;
38. gentager det vestlige Balkans strategiske betydning for EU's sikkerhed og stabilitet; understreger behovet for at forbedre EU's engagement, integration og koordinering i regionen, herunder gennem mandatet for EU's FSFP-missioner; gentager, at EU's politik for det vestlige Balkan har til formål at bringe landene i regionen i overensstemmelse med gældende EU-ret og bistå dem med tiltrædelsen og dermed forbedre forvaltningen af fred og stabilitet for Europa som helhed;
39. gentager Østeuropas og Vestbalkans strategiske betydning for EU's stabilitet og sikkerhed og fremhæver nødvendigheden af at fokusere og styrke EU's politiske engagement i disse regioner, herunder et stærkt mandat for EU's FSFP-missioner;
40. understreger den centrale rolle, som operation Den Europæiske Forsvarsfond OR ALTHEA spiller i Bosnien-Hercegovina med hensyn til at bevæge sig i retning af og opretholde fred og sikkerhed i landet og regionen; glæder sig over Rådets konklusioner fra oktober 2019, der støtter den fortsatte tilstedeværelse af europæiske militære styrker i Bosnien-Hercegovina;
41. opfordrer til en hurtig og effektiv gennemførelse af den aftale om civile missioner, der blev vedtaget i november 2018 af Rådet og medlemsstaterne, og som skal styrke den civile FSFP-kapacitet med henblik på at få personaleomfanget op på det niveau, man har vedtaget, og gøre missionerne mere fleksible og operationelle, hvilket er en forudsætning for, at EU's indsats på stedet kan være effektiv og troværdig; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at foretage en grundig årlig gennemgang, der bidrager til at gøre status over fremskridtene med gennemførelsen af den civile FSFP-aftale, og som er i stand til at støtte yderligere professionalisering af civile FSFP-missioner efter 2023, herunder foranstaltninger til at sikre ansvarliggørelse af alle aktører, der er involveret i missionernes resultater; opfordrer medlemsstaterne til at afprøve det nyligt indførte koncept for specialiserede team på området så hurtigt som muligt ved at gennemføre et pilotprojekt og bruge det som et middel til at stille specialiserede kapaciteter til rådighed i et begrænset tidsrum og udfylde de nuværende kapacitetsmangler samt til at evaluere erfaringerne fra de første deployeringer;

42. fremhæver, at der i øjeblikket er indsat ti civile FSFP-missioner med stor merværdi i form af fred og sikkerhed i EU's nabolande, mere specifikt i Afrika og Mellemøsten, det vestlige Balkan og Østeuropa;
43. fremhæver, at gennemførelsen af den civile FSFP-aftale ikke bør være det sidste tiltag i forbindelse med arbejdet med at styrke det civile FSFP;
44. bemærker imidlertid, at effektiviteten af FSFP-missioner og -operationer generelt står over for medlemsstaternes og EU-institutionernes stigende modvilje til at gøre disse missioner og operationer mere robuste, både med hensyn til menneskelige ressourcer og deres mandat, og opfordrer til, at der tilvejebringes en fælles europæiske løsning for at afhjælpe problemet; bemærker, at militære FSFP-operationer i stigende grad er baseret på uddannelse af væbnede styrker (EUTM), og at der ikke er nogen udøvende dimension, og bemærker, at EU-uddannelsesmissionens personale – selv om det udfører et værdifuldt arbejde – på grund af uddannelsesbegrænsninger og mangel på våben ikke er i stand til at operere i tilstrækkelig grad og er ude af stand til at bekæmpe væbnede oprør og dæmme op for udbredelsen af jihadistisk terrorisme;
45. beklager, at behovet for at mobilisere en fælles politisk vilje betyder, at beslutnings- og gennemførelsesprocesserne gennemføres med meget forskellige hastigheder; minder om, at der i den senere tid kun er givet udøvende mandat til meget få militære operationer, fordi beslutningstagningsprocesserne ikke kunne dække over den manglende politiske vilje, og opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til, når de står over for en krise, til at finde den politiske vilje, der er nødvendig for at gøre aktivt brug af FSFP's strukturer og procedurer, så der kan udsendes missioner på en hurtigere, mere fleksibel og mere sammenhængende måde; opfordrer NF/HR til at forklare Parlamentet, hvilke tanker der ligger til grund for det, der klart er et nyt krisestyringsredskab, nemlig iværksættelsen af minimissioner i henhold til artikel 28 i TEU;
46. understreger den manglende fleksibilitet i de administrative og budgetmæssige procedurer, hvilket medfører store ulemper for personale, der arbejder på stedet;
47. understreger behovet for regelmæssigt at vurdere missionerne og operationerne for at forbedre deres effektivitet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fastsætte mandater, budgetter og regler for engagement og operationelle procedurer, som står i et passende forhold til operationerne, og fastsætte en exitstrategi; opfordrer i denne forbindelse til mere regelmæssig udveksling af information og høringer af de relevante parlamentariske udvalg inden, under og efter missionerne og opfordrer udvalgene til at fokusere deres missioner og delegationer i områder, hvor der er udsendt FSFP-missioner og -operationer; insisterer på, at Europa-Parlamentet — sammen med de nationale parlamenter — får tildelt en styrket rolle i forbindelse med FSFP, for at sikre parlamentarisk kontrol med FSFP og dens budget;
48. understreger betydningen af at organisere og gennemføre fælles træning og øvelser mellem de europæiske væbnede styrker samt parallelle og koordinerede øvelser mellem EU og NATO og således fremme organisationsmæssig, proceduremæssig og teknisk interoperabilitet og militær mobilitet med henblik på at forberede missionerne så godt som muligt og sikre komplementaritet, idet man undgår unødvendig overlappning, og imødegå en bred vifte af trusler, såvel konventionelle som ukonventionelle; glæder sig i denne forbindelse over det europæiske initiativ for udveksling af unge officerer fra militæret (Militær-Erasmus — EMILYO), der drives af Det Europæiske Sikkerheds- og

Forsvarsakademi, og som har til formål at give de nationale militære uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner mulighed for at undersøge mulighederne for kvantitativ og kvalitativ udveksling af viden og knowhow; glæder sig over erkendelsen af, at der ikke er nogen sikkerhed uden kvinder, og understreger, at det er vigtigt, at kvinder deltager i forhandlinger og missioner;

49. understreger, at det tilbagevendende problem for de væbnede styrker i lande, som EU intervenserer i, er manglende udrustning, som er en hæmsko for uddannelsesmissionernes succes; bemærker, at det er vanskeligt at levere passende udstyr i rette tid, hvilket især skyldes besværlige procedurer for offentlige indkøb; er af den opfattelse, at det ikke vil være muligt på lang sigt at opnå positive resultater med hensyn til uddannelse og rådgivning til gavn for de væbnede styrker i tredjelande uden en kapacitet til at ledsage disse bestræbelser med relevante og koordinerede programmer for forsyning med udstyr; glæder sig over initiativet "kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling" (CBSD), der resulterede i en revision af det instrument, som bidrager til stabilitet og fred ("IcSP+"), i 2017, hvilket gav mulighed for at finansiere uddannelse af og levering af udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, til tredjelandes væbnede styrker; noterer sig, at der til dato er blevet vedtaget tre projekter i Mali, Den Centralafrikanske Republik og Burkina Faso; fremhæver lokalbefolkningens stærke efterspørgsel efter støtte inden for uddannelse og levering af udstyr;
50. opfordrer EU til at imødegå vedvarende og voksende trusler mod beskyttelsen og bevarelsen af kulturarven og slå ned på smugling af kulturgjenstande, navnlig i konfliktområder; bemærker, at det at fratage samfundene deres kulturelle arv og historiske rødder gør dem mere sårbare over for radikaliserings og mere følsomme over for globale jihadistiske ideologier; opfordrer EU til at udvikle en bred strategi for at modvirke sådanne trusler;
51. beklager problemet med opbygningen af styrker, navnlig i forbindelse med iværksættelse af militære missioner; understreger, at EUTM Somalia kæmper for at samle de nødvendige styrker; bemærker, at der på den seneste almindelige styrkegenereringskonference den 4. juni 2019 blev henvist til, at missionen muligvis kunne mislykkes på grund af personalemangel; bemærker, at EU's igangværende militære operationer i gennemsnit kun involverer omkring ti medlemsstater; understreger, at personalets kompetence, professionalisme og engagement på stedet er de vigtigste forudsætninger for, at en mission kan blive vellykket; opfordrer medlemsstaterne til at udvise et stærkere engagement med hensyn til kvaliteten af det personale, der udsendes som led i missioner, og til at få besat flere stillinger i missionerne;
52. opfordrer Rådet til at forklare, hvorfor visse missioner fortsætter, selv om de allerede har opfyldt deres begrænsede militære eller civile formål; mener, at alle eksisterende missioner bør evalueres for at afgøre, hvilke der stadig er relevante; mener, at Unionen bør koncentrere sin indsats om missioner, hvor den skaber den største merværdi; går ind for, at der fastlægges og overholdes objektive kriterier for måling af denne merværdi, og på hvis grundlag der kan træffes beslutning om, hvorvidt der skal gennemføres en mission;
53. noterer sig afgangsbrevet af 26. september 2019 om at forlænge EU's maritime operation i Middelhavet (EUNAVFOR MED operation Sophia) med seks måneder indtil den 31. marts 2020; beklager dybt den fortsatte fastfrysning af flådetilstedeværelsen; understreger det presserende behov for at nå frem til en aftale mellem medlemsstaterne

og opfordrer til genindførelse af flådeaktiver og fuld gennemførelse af mandatet;

54. mener, at spørgsmålet om finansiering af FSFP-missioner og -operationer er afgørende for at fremtidssikre denne politik; fremhæver betydningen af at revidere Athenemekanismen med det formål at gøre finansieringsmekanismen for FSFP-operationer og -missioner mere effektiv; støtter i denne forbindelse det forslag fra HR/NF, der er støttet af Kommissionen, om at oprette en europæisk fredsfacilitet, som skal finansiere en andel af udgifterne til EU's forsvarsaktiviteter, navnlig fællesudgifter til militære FSFP-operationer og udgifter til opbygning af militær kapacitet for partnere; håber, at medlemsstaterne hurtigt vil nå til frem til en aftale om at etablere dette redskab; understreger betydningen af større fleksibilitet i EU's finansielle regler med henblik på at støtte dets mulighed for at reagere på kriser samt på gennemførelsen af bestemmelserne i Lissabontraktaten; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overveje en fleksibel mekanisme, der kan hjælpe de medlemsstater, som ønsker at deltage i en FSFP-mission, med at dække omkostningerne, hvilket dermed kan lette deres beslutning om at iværksætte eller styrke en mission; bemærker, at dette redskab er i fuld overensstemmelse med EU's mål om strategisk uafhængighed på det operationelle område;
55. opfordrer NF/HR til regelmæssigt at høre Europa-Parlamentet om alle aspekter af og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; mener i denne forbindelse, at Parlamentet bør høres forud for strategisk planlægning af FSFP-missioner, ændringer af deres mandat og muligheden for at bringe dem til ophør;
56. støtter oprettelsen af Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitet (MPCC) for missioner med udøvende beføjelser, således at alle militære FSFP-operationer kan gennemføres; opfordrer til et øget samarbejde mellem MPCC og Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet; fremhæver problemet med at rekruttere til og stille ressourcer til rådighed for MPCC, således at den kan være fuldt ud effektiv; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at omdanne MPCC fra en virtuel enhed med flere tjenestestillinger til en robust militær enhed, der kan planlægge og gennemføre hele spektret af militære operationer, jf. artikel 43, stk. 1, i TEU;
57. konstaterer, at EU's kampgruppeprojekt har slået fejl – kampgrupperne har aldrig været udsendt siden deres oprettelse i 2007 og er kun blevet brugt som et middel til at omforme de europæiske væbnede styrker – hvilket navnlig skyldes medlemsstaternes tilbageholdenhed og kompleksiteten af deres gennemførelse og finansiering, hvilket ikke harmonerer med det oprindelige mål om hurtighed og effektivitet; mener, at EU's kampgruppesystem bør omstruktureres, udvikles yderligere politisk og tildeles tilstrækkelige midler til at gøre det funktionelt, brugbart, hurtigt og effektivt; opfordrer til en reevaluering og genoplivning af kampgruppeprojektet på grundlag af de indhøstede erfaringer;
58. noterer sig, at bestemmelsen om gensidig bistand (artikel 42, stk. 7, i TEU), der er blevet påberåbt én gang, navnlig som reaktion på et væbnet angreb på en medlemsstats område, viser den solidaritet, der findes mellem medlemsstaterne; bemærker imidlertid, at betingelserne for at aktivere artiklen og de nærmere bestemmelser vedrørende den nødvendige bistand aldrig er blevet klart defineret; opfordrer til præcise retningslinjer med henblik på at skabe en veldefineret ramme for fremtidig aktivering og en mere operationel gennemførelse af dette instrument, til yderligere drøftelser af erfaringerne med at anvende denne juridiske klausul og til en fælles indsats for at præcisere dens anvendelsesområde;

59. minder om, at solidaritetsbestemmelsen (artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) også giver Unionen og medlemsstaterne mulighed for at yde bistand til en medlemsstat, har været udsat for et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe; minder om, at Den Europæiske Unions strategi for cybersikkerhed fra 2013 anfører, at "en cyberhændelse eller et cyberangreb af særlig alvorlig karakter vil kunne udgøre tilstrækkelig begrundelse for, at en medlemsstat kan påberåbe sig EU's solidaritetsbestemmelse" (artikel 222 i TEUF); minder om, at Rådets afgørelse 2014/415/EU om ordninger til Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen fastsætter, at solidaritetsbestemmelsen anmoder Unionen om at mobilisere alle de instrumenter, der er til rådighed, herunder de strukturer, der er udviklet inden for rammerne af FSFP; anmoder medlemsstaterne om at overveje en aktivisering af solidaritetsbestemmelsen i fremtiden.
60. er overbevist om, at gennemførelsen af FSFP-missioner og -operationer skal ledsages af fleksible instrumenter for at gøre det lettere for EU og medlemsstaterne at forpligte sig til at sikre europæisk strategisk uafhængighed for stabiliteten på det europæiske kontinent; understreger i denne forbindelse effektiviteten af modulære, multifunktionelle og operationelle kommandostrukturer såsom Det Europæiske Korps (Eurokorpset); bemærker, at dette hovedkvarters missioner er blevet udvidet og varieret på en vellykket måde: Det Europæiske Korps er mellem 2015 og 2018 blevet udsendt fire gange inden for rammerne af EU's uddannelsesmissioner i Mali og Den Centralafrikanske Republik (EUTM Mali og EUTM RCA); opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at følge dette eksempel på et fleksibelt og operationelt samarbejde, som allerede har vist sig at være nyttigt og effektivt;
61. forventer, at EU bruger alle eksisterende FUSP- og FSFP-politiske instrumenter effektivt inden for områderne diplomati, samarbejde, udvikling, humanitær bistand, konfliktstyring og fredsbevarelse; minder om, at militære og civile FSFP-instrumenter under ingen omstændigheder kan være den eneste løsning på sikkerhedsspørgsmål, og at der altid bør anlægges en "integreret tilgang"; mener, at kun anvendelsen af alle disse instrumenter på grundlag af denne "integrerede tilgang" vil give den fleksibilitet, som er nødvendig for effektivt at opfylde de mest ambitiøse sikkerhedsmål;
62. minder om, at konfliktløsningen har bedre chancer for at lykkes, når ligestilling og ligestilling respekteres under hele processen; opfordrer til, at kvinder deltager i større omfang, at et større antal af de ledende stillinger i sådanne missioner besættes af kvinder, at kønsaspektet integreres mere systematisk i FSFP-missioner og til, at der ydes et aktivt bidrag til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at tage ambitiøse skridt til at øge repræsentationen af kvinder blandt internationale eksperter på alle niveauer af FSFP-missioner og -operationer, eventuelt gennem en særlig handlingsplan, målrettede incitamenter og karriereplanlægning for kvinder eller rekrutteringsmekanismer, der sikrer bedre repræsentation;
63. opfordrer NF/HR til regelmæssigt at høre Parlamentet om presserende spørgsmål vedrørende gennemførelsen af FSFP; mener, at HR/NF eller en relevant tjenestemand i EU-Udenrigstjenesten, der fører direkte tilsyn med FSFP-kommandostrukturer, og som er med til udformningen, gennemførelsen og vurderingen af de nuværende civile og militære operationer, straks bør underrette Parlamentet om vigtige ændringer af strukturen af sådanne operationer, navnlig hvad angår deres generelle karakter, mandat, varighed eller tidlig afbrydelse;

64. understreger den voksende og vigtige rolle, som kvinder spiller i fredsbevarende missioner og sikkerheds- og forsvarspolitik, og opfordrer HR/NF til at indgå i en dialog med Parlamentet om de instrumenter, der skal indføres, og de foranstaltninger, der skal træffes;
65. understreger behovet for yderligere at udvikle FSFP's parlamentariske og demokratiske karakter og dimension; mener, at en effektiv FSFP, der er egnet til at tackle sikkerheden i det 21. århundrede, skal gå hånd i hånd med en stærk parlamentarisk kontrol og høje standarder for gennemsigtighed på både nationalt plan og EU-plan; er af den opfattelse, at en styrkelse af FSFP's parlamentariske dimension svarer til EU-borgernes krav om sikkerhed, fred og mere samarbejde om sikkerhed og forsvar mellem medlemsstaterne;

Kapacitet og industri

66. understreger, at opnåelsen af europæisk strategisk uafhængighed nødvendigvis er baseret på en forøgelse af medlemsstaternes kapacitet og deres forsvarsbudgetter og en styrkelse af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base;
67. bemærker, at forsvars- og rumindustrien står over for en hidtil uset global konkurrence og store teknologiske ændringer med fremkomsten af avancerede teknologier (robotteknologi, kunstig intelligens, cyberteknologi osv.);
68. glæder sig over, at tendensen til at skære ned i forsvarsbudgetterne i betydelig grad er vendt; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at investere de ekstra midler på en intelligent måde i samarbejdsprogrammer; er af den opfattelse, at dette bør understøttes og fremmes på EU-plan; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres forsvarsudgifter til 2 % af BNP;
69. glæder sig over de bestræbelser, som EU-institutionerne og medlemsstaterne for nylig har gjort efter offentliggørelsen af EU's globale strategi for at blæse nyt liv i de eksisterende FSFP-instrumenter og for fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i Lissabontraktaten; understreger, at disse lovende ambitioner nu skal konsolideres og følges op af konkrete tiltag, således at de kan bidrage effektivt til sikkerheden på det europæiske kontinent og dets umiddelbare naboer;
70. noterer sig med tilfredshed Kommissionens forslag af 2. maj 2018 om at oprette en budgetpost på 13 mia. EUR til forsvarssamarbejde inden for den næste flerårige finansielle ramme (FFR) til støtte for samarbejde inden for forsvarsforskning og kapacitetsudvikling; mener, at dette forslag, der afspejler et hidtil uset engagement fra Kommissionens side, fortsat er betinget af en enstemmig aftale mellem medlemsstaterne i den næste FFR og efterfølgende en godkendelse fra Europa-Parlamentets side;
71. glæder sig over Kommissionens forslag fra juni 2017 om at oprette en europæisk forsvarsfond (EDF), som skal koordinere, supplere og forstærke de nationale forsvarsinvesteringer, fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at udvikle hypermoderne og interoperable forsvarsteknologier og -udstyr og støtte en innovativ og konkurrencedygtig forsvarsindustri i hele Unionen, som omfatter grænseoverskridende SMV'er; bemærker, at dette forslag udgør det første initiativ, hvor fællesskabsmidler anvendes til direkte at støtte fælles EU-forsvarsprojekter baseret på samarbejde; anerkender, at det er et stort fremskridt inden for Europas forsvar, både politisk og industrielt; bemærker, at Den Europæiske Forsvarsfond kan bidrage til finansieringen af forskning og udvikling i forbindelse med strukturelle projekter såsom

EU's fremtidige kampluftsystem, kampvogne, tunge fly eller en europæisk missilforsvarskapacitet samt små og mellemstore projekter, der skaber innovative fremtidsorienterede forsvarsløsninger; glæder sig over arbejdsprogrammet for 2019 for den forberedende indsats, der vil afsætte 25 millioner EUR til forskning vedrørende det elektromagnetiske spektrum og fremtidige disruptive forsvarsteknologier – to områder af afgørende betydning for at bevare Europas teknologiske uafhængighed på lang sigt; glæder sig også over Kommissionens vedtagelse i marts 2019 af det første program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, der sikrer samfinansiering af 500 millioner EUR til fælles udvikling af forsvarskapaciteter i perioden 2019-2020, og offentliggørelsen af ni indkaldelser af forslag for 2019, bl.a. Eurodrone, som er en afgørende kapacitet for Europas strategiske uafhængighed; understreger, at der vil blive gennemført yderligere tolv indkaldelser af forslag i 2020, som omfatter prioriterede spørgsmål inden for alle områder (luft, land, hav, cyberspace og rummet); bemærker forbindelsen mellem de beslutninger om indkøb, som medlemsstaterne har truffet i dag, og udsigterne til industrielt og teknologisk samarbejde under Den Europæiske Forsvarsfond;

72. glæder sig over den reelle gennemførelse af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) som et afgørende skridt i retning af et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne på sikkerheds- og forsvarsområdet; understreger, at denne bestemmelse, der blev indført i Lissabontraktaten fra 2009 (artikel 46 i TEU), er juridisk bindende og indeholder en række ambitiøse tilsagn med henblik på at give de europæiske lande, der ønsker det, mulighed for at opnå hurtigere fremskridt inden for fælles forsvarsprojekter; anerkender den rolle, som PESCO kan spille for struktureringen af den europæiske efterspørgsel; bemærker, at et betydeligt antal projekter, der er støtteberettigede under programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, udvikles inden for rammerne af PESCO og også kan drage fordel af højere tilskudsats; støtter fuld sammenhæng mellem PESCO-projekterne og Den Europæiske Forsvarsfond;
73. fremhæver, at det er af afgørende betydning, at PESCO bringes i overensstemmelse med den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), der blev lanceret i 2017, og Den Europæiske Forsvarsfond, for at styrke medlemsstaternes forsvarskapacitet og optimere deres budgetudgifter på dette område; beklager endnu en gang, at der hidtil ikke har været nogen strategisk begrundelse for foranstaltningerne ud fra forsvarspolitiske overvejelser; opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til sammen med Europa-Parlamentet at udarbejde en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar som en form for interinstitutionel aftale og et strategipapir om forsvarsindustrien for perioden 2021-2027; understreger, at de nye projekter bør indgå i kapacitetsudviklingsplanen (CDP), som vil styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne for at lukke kapacitetskløften inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur; mener, at CARD bør bidrage effektivt til harmonisering og sikring af komplementariteten af de nationale væbnede styrkers investeringer og kapaciteter og dermed sikre EU's strategiske og operationelle uafhængighed og give medlemsstaterne mulighed for at investere mere effektivt i forsvaret;
74. glæder sig over den fuldstændige koordinering mellem den kapacitetskøreplan, der er fastlagt af Det Europæiske Forsvarsagentur, og den kapacitetsplanlægning, der er gennemført til dato, og som viser, at der er en omfattende interoperabilitet mellem de væbnede styrker i de EU-medlemsstater, der er medlemmer af NATO;
75. fremhæver vigtigheden af militær mobilitet; glæder sig over Kommissionens forslag om

at afsætte 6,5 mia. EUR til militære mobilitetsprojekter i den næste FFR; understreger, at der skal gøres fremskridt med hensyn til at etablere militær mobilitet, der arbejder for både EU og NATO; glæder sig over, at projektet er en del af PESCO; understreger, at militær mobilitet står over for to udfordringer: strømlining af procedurer og udvidelse af infrastrukturen påpeger, at EU-medlemsstaternes kollektive sikkerhed og forsvar samt deres evne til at gribe ind i krisesituationer i tredjelande grundlæggende afhænger af deres evne til frit og hurtigt at kunne flytte allierede tropper og civilt krisestyringspersonale, materiel og udstyr på tværs af hinandens territorier og uden for EU's grænser; fremhæver, at militær mobilitet er et strategisk instrument, der vil gøre det muligt for EU at forfølge sine sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser effektivt og på en måde, der supplerer det arbejde, der udføres af andre organisationer såsom NATO;

76. sætter spørgsmålstejn ved den langsomme opstart af 34 PESCO-projekterne og de forsinkelser, der har været med lanceringen af en tredje bølge bestående af 13 projekter, i betragtning af at ingen af dem endnu er kommet ordentligt i gang, og understreger behovet for konkrete frister for gennemførelsen af projekterne og en klarere oversigt over, hvad slutprodukterne heraf vil indebære; bemærker, at kun fire projekter vil nå deres indledende operationelle kapacitet i 2019; påpeger manglen på ambitioner i og omfanget af visse projekter, som ikke giver mulighed for at afhjælpe de mest åbenlyse kapacitetsmangler, navnlig dem i den første bølge, som primært er kapacitetsprojekter, der involverer et maksimalt antal medlemsstater; opfordrer NF/HR til straks at informere Parlamentet om, hvilke PESCO-projekter der skal afsluttes, og om grundene til at bringe dem til ophør; bemærker, at den ønskede inkluderende deltagelse i PESCO-projekter ikke bør må bringe de deltagende medlemsstaters høje ambitionsniveau i fare; mener, at inddragelsen af tredjelande og enheder fra tredjelande i PESCO bør være underlagt strenge betingelser fra begyndelsen og baseret på etableret og reel gensidighed; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på Europa-Parlamentets rettigheder som følge af Den Europæiske Unions dom i sag C-658/11; opfordrer medlemsstaterne til at forelægge projekter med en strategisk europæisk dimension og dermed styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB) med henblik på at reagere direkte på de europæiske væbnede styrkers operationelle behov;
77. opfordrer Rådet til at vedtage Parlamentets holdning til artikel 5 i den kommende forordning om Den Europæiske Forsvarsfond; understreger, at det er nødvendigt så hurtigt som muligt at færdiggøre Den Europæiske Forsvarsfond; minder om, at dette instrument endnu ikke er blevet endeligt godkendt, eftersom kun en delvis politisk aftale blev godkendt i april 2019; understreger betydningen af at fastholde Europa-Parlamentets holdning til fondens beløbsstørrelse, medtage tredjelande og indføre en passende politik for intellektuel ejendom i forbindelse med sikkerhed og forsvar med henblik på at beskytte resultaterne af forskningen; minder om, at det europæiske forsvarsmarked i vid udstrækning er åbent for leverandører fra tredjelande; bekræfter, at Den Europæiske Forsvarsfond på ingen måde kan forveksles noget som helst protektionistisk instrument; opfordrer Den Europæiske Unions allierede lande til at overveje en gensidig åbning af deres forsvarsmarkeder; minder i denne forbindelse om den meget følsomme og strategiske karakter af forsvarsforskning, både for industriel konkurrenceevne og EU's strategiske uafhængighed; opfordrer til, at der tages korrekt højde for de indledende erfaringer fra gennemførelsen af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, navnlig vedrørende undtagelser for de støtteberettigede enheder, pilotprojektet og Unionens forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning; opfordrer til, at medlemsstaterne altid bliver inddraget fuldt ud i beslutningsprocesserne, da de er forsvarsindustriernes endelige kunder, for at sikre, at

programmerne svarer til de strategiske behov i FSFP og i medlemsstaterne; mener, at Den Europæiske Forsvarsfonds succes vil afhænge af dens kapacitet til at integrere de deltagende staters særlige karakteristika, til at fremme forsvarsmateriale, der kan deployeres, og sikre tilstrækkelige budgetmidler, idet man undgår overlappningen af industrielle kompetencer, crowding out-effekter på de nationale forsvarsinvesteringer, og at den er baseret på EU's fælles standardisering og interoperabilitet for bevæbning og militært udstyr; mener, at udviklingen af den europæiske forsvarsindustri gennem reguleringen af adgangen for tredjepartskontrollerede enheder til projekter, der finansieres af fonden, er i fuld overensstemmelse med ambitionen om europæisk strategisk uafhængighed og ikke er i modstrid med EU's og dets medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser;

78. håber, at afgørelserne om deltagelse af tredjepartsenheder i PESCO-projekter under ingen omstændigheder rejser tvivl om de vilkår, der blev aftalt inden for rammerne af forhandlingerne om Den Europæiske Forsvarsfond og programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, eftersom finansieringen af disse programmer understreger deres europæiske merværdi;
79. fremhæver rumsektorens strategiske dimension for Europa; mener, at en ambitiøs rumpolitik kan bidrage effektivt til at øge FSFP og understreger behovet for at bevæge sig fremad i udviklingen af teknologier, der både har civile og militære anvendelser, som kan sikre europæisk strategisk uafhængighed; glæder sig over, at Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet er taget med under den næste FFR for at styrke EU's førende position i rummet; gentager sit forslag om at finansiere programmet med op til 16,9 milliarder EUR; glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for EU's satellittjenester (Galileo, Copernicus, EGNOS); understreger, at det for at sikre EU's beslutningsmæssige og operationelle uafhængighed er nødvendigt at råde over tilstrækkelige satellitfaciliteter med hensyn til billeder og video fra rummet, indsamling af efterretninger, kommunikation og overvågning fra rummet; understreger, hvor vigtigt det er, at EU har selvstændig adgang til rummet; mener, at rumbaserede tjenester skal gøres fuldt operationelle med henblik på at støtte FSFP-missioner og -operationer gennem satellitbilleder i høj opløsning; understreger relevansen af gennem Den Europæiske Forsvarsfond at finansiere industrielle projekter med en rumdimension, hvor EU kan have en reel merværdi;
80. understreger, at satellitkommunikation er af afgørende betydning for forsvar, sikkerhed, humanitær bistand, katastrofeindsatser og diplomatisk kommunikation og er et centralt element i civile missioner og militære operationer; glæder sig over det nye initiativ om statslig satellitkommunikation (GOVSATCOM), som vil bidrage væsentligt til at styrke Unionens strategiske autonomi ved at give medlemsstaterne garanteret adgang til sikker satellittelekommunikation;
81. opfordrer til en hurtig analyse af mulige civile anvendelser af EU-Satellitcentrets geospatiale kapaciteter; mener, at EU's satellitkapacitet ud over sikkerhed bør anvendes til at støtte EU's og medlemsstaternes overvågningsaktiviteter på områderne migration, landbrug, skovforvaltning, søgen efter naturressourcer, grænsesikkerhed, isbjerges tilstand og mange andre områder;
82. understreger, at ruminfrastruktur er sårbar over for indblanding, angreb og genstand for andre trusler, herunder kollisioner med rumaffald og andre satellitter; minder om, at det er vigtigt at sikre kritisk infrastruktur og kritiske kommunikationsmidler samt udvikle

robuste teknologier; er af den opfattelse, at der er behov for kapacitetsopbygning for at imødegå nye trusler med hensyn til rummet, og glæder sig over Kommissionens forslag om som en del af rumprogrammet at styrke de nuværende overvågnings- og sporingstjenester i rummet;

83. understreger, at et stigende antal magter i dag har militær kapacitet i rummet; påpeger, at der i folkeretten er fastlagt et princip imod bevæbning af rummet; bemærker ikke desto mindre, at visse magter har brudt dette princip, idet de har fremsat et forslag til lovgivning med henblik på at oprette en fuldt bevæbnet arbejdsstyrke og definere rummet som en skueplads for væbnet konflikt; er af den opfattelse, at Unionen skal fordømme denne tendens i retning af en bevæbning af rummet samt gennemførelsen af rumpræventive foranstaltninger, der er udformet til i alvorlig grad at underminere fjendernes kapacitet, da en sådan udvikling er tegn på en strategisk ustabil situation;
84. er af den opfattelse, at Kommissionens fremtidige Generaldirektorat for Forsvarsindustrien og Rummet bør undersøge synergierne mellem de europæiske rumprogrammer og den europæiske forsvarshandlingsplan fra november 2016 for at sikre generel overensstemmelse på dette strategiske område;
85. er overbevist om, at EU har en vital interesse i en sikker og åben søfart, der giver mulighed for fri passage for varer og personer; understreger, at retten til fri sejlads er af afgørende betydning og ikke må undermineres; bemærker, at hovedparten af de strategiske aktiver, den kritiske infrastruktur og kapaciteter er under medlemsstaternes kontrol, og at deres villighed til at forstærke samarbejdet er altafgørende for den europæiske sikkerhed; gentager EU's rolle som en global leverandør af maritim sikkerhed og understreger vigtigheden af at udvikle relevante militære og civile kapaciteter; hilser i denne henseende vedtagelsen i juni 2018 af den reviderede handlingsplan for EU's maritime sikkerhedsstrategi velkommen;
86. mener, at EU og medlemsstaterne står over for en hidtil uset trussel i form af cyberangreb samt cyberkriminalitet og terrorisme fra både statslige og ikkestatslige aktørers side; understreger, at cyberhændelser meget ofte har et grænseoverskridende element og derfor vedrører mere end én EU-medlemsstat; mener, at cyberangrebs karakter gør dem til en trussel, der kræver en reaktion på EU-niveau, herunder fælles analytiske støttekapaciteter; opfordrer medlemsstaterne til at yde hinanden gensidig bistand i tilfælde af et cyberangreb på en af dem;
87. mener, at det er afgørende, at EU og NATO ikke alene fortsætter men også øger deres udveksling af efterretninger for at sikre formel bestemmelse af ansvaret for cyberangreb og dermed vedtagelse af restriktive sanktioner mod de ansvarlige for disse angreb; anser det for nødvendigt at opretholde aktiv interaktion mellem EU og NATO inden for cybersikkerhed og forsvar gennem deltagelse i cyberøvelser og fælles uddannelse;
88. opfordrer til en stabil finansieringskilde for EU-Udenrigstjenestens strategiske kommunikationsafdeling med betydelige bevillinger til East StratCom Task Force;
89. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at øge deres igangværende indsats for at forbedre cybersikkerheden, særlig for FSFP-missioner, bl.a. ved at træffe foranstaltninger på EU- og medlemsstatsniveau til at afbøde trusler mod FSFP, for eksempel ved at opbygge modstandsdygtighed gennem uddannelse, træning og øvelser og ved at strømline EU's uddannelses- og træningslandskab for så vidt angår cyberforsvar;

90. glæder sig over bestræbelserne på at styrke EU's kapacitet til at bekæmpe "hybride" trusler, som er kombinationer af tvetydige stillinger, direkte og indirekte pres og inddragelse af militære og ikke-militære kapaciteter, og som indgår i rækken af EU's interne og eksterne sikkerhedsudfordringer; noterer sig overvejelserne om aktiveringen af bestemmelsen om gensidig bistand vedrørende hybride trusler, således at EU kan få en effektiv fælles reaktion;
91. anerkender den stigende betydning af cyber- og automatiseret efterretningskapacitet; understreger, at disse indebærer trusler mod medlemsstaterne og EU-institutionerne; opfordrer indtrængende alle EU-institutioner og -medlemsstater til fortsat at forbedre deres cyber- og automatiserede teknologier; tilskynder endvidere til samarbejde om disse teknologiske fremskridt;
92. anerkender den stadig mere fremtrædende plads, som kunstig intelligens indtager i det europæiske forsvar; bemærker navnlig de mange militære applikationer, der hidrører fra kunstig intelligens, og som giver mulighed for at styre og stimulere det operationelle miljø, bistå beslutningsprocessen, opdage trusler og behandle indsamlede efterretninger; understreger, at udviklingen af pålidelig kunstig intelligens på forsvarsområdet er af afgørende betydning for at sikre europæisk strategisk uafhængighed inden for de kapacitetsmæssige og operationelle områder; opfordrer EU til ikke alene at opretholde men også øge sine investeringer på dette område og navnlig i disruptive teknologier gennem eksisterende instrumenter (Den Europæiske Forsvarsfond, Det Europæiske Innovationsråd, det fremtidige Horisont Europa og programmet for et digitalt Europa); opfordrer Unionen til at spille en aktiv rolle i den globale regulering af autonome dødbringende våbensystemer;
93. bemærker, at nye teknologier, herunder kunstig intelligens, der anvendes i våbensystemer, skal udvikles og anvendes i overensstemmelse med principperne om ansvarlig innovation og etiske principper, såsom ansvar og overholdelse af folkeretten; understreger, at EU under hensyntagen til det meget kontroversielle koncept med fuldt autonome våbensystemer må undersøge mulighederne for kunstig intelligens og samtidig garantere fuld respekt for menneskerettighederne og folkeretten;
94. bemærker, at der ifølge Europols EU-rapport fra 2019 om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa i 2018 blev observeret en generel stigning i kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear (CBRN) terrorpropaganda, undervisning og trusler, og at barrieren for at erhverve sig viden om brugen af kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben er blevet sænket; understreger i denne forbindelse behovet for at øge CBRN-sikkerheden i Europa;
95. anerkender, at nye kapaciteter vil åbne nye muligheder for enheder i indsatsområdet med henblik på at samarbejde i et immersivt digitalt rum og fortsat være beskyttet i næsten realtid, navnlig når 5G kombineres med andre innovationer såsom forsvarsskyen og hypersoniske forsvarssystemer;
96. understreger, at EU, i betragtning af at risikoen for spredning og brug af kemiske våben udgør en alvorlig trussel mod den internationale fred og sikkerhed, skal fortsætte sin stærke og konsekvente støtte til Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) i forbindelse med gennemførelsen af organisationens mandat, både politisk og finansielt, og intensivere sin modstandsdygtighed over for hybride og CBRN-relaterede trusler;

97. erkender, at samarbejdet på det kapacitetsmæssige område stadig befinder sig i en tidlig fase, hvor Unionen og medlemsstaterne endnu ikke kan drage fordel af de konkrete resultater af et vedvarende og dybtgående samarbejde; er overbevist om, at den operationelle gennemførelse af de europæiske ambitioner er langsigtet og afhænger af medlemsstaternes fortsatte politiske vilje; understreger behovet for et fleksibelt samarbejde gennem fleksible og modulære instrumenter, der bidrager til at bringe de strategiske kulturer tættere på hinanden og fremme interoperabilitet mellem frivillige partnere med kapaciteter; tilskynder til spontant samarbejde eller gensidige mekanismer såsom EATC (europæisk flytransportkommando), som allerede har vist sig at være effektivt, og støtter dens udvidelse til andre områder (helikopter og medicinsk støtte);
98. understreger behovet for at anlægge et kønsperspektiv i EU's FSFP-indsats med henblik på kvinders rolle i krig, postkonfliktstabilisering og fredsskabende processer; understreger behovet for at adressere kønsrelateret vold som et krigsredskab i konfliktområder; understreger, at kvinder rammes hårdere af krig end mænd; opfordrer EU og dets internationale partnere til aktivt at involvere kvinder i freds- og stabiliseringsprocesser og til at adressere deres specifikke sikkerhedsbehov;
99. bemærker den voksende betydning af rumsikkerhed og satellitter; understreger betydningen af EU-Satellitcentret og anmoder agenturet om at analysere og udarbejde en rapport om sikkerheden i EU's og medlemsstaternes satellitter og/eller deres sårbarhed over for rumaffald, cyberangreb og direkte angreb med missiler;

Forsvarssamarbejde og FSFP-partnerskaber

100. understreger, at ambitionen om europæisk strategisk uafhængighed afhænger af europæernes evne til at reagere for at forsvare deres interesser, enten uafhængigt eller – helst – gennem et institutionelt samarbejde (NATO, FN);
101. anser multilateralisme for en afgørende værdi for sikkerhed og forsvar og understreger, at EU kun vil fremstå som en effektiv og troværdig aktør på sikkerhedsområdet, hvis dens tiltag er baseret på bæredygtigt samarbejde og strategiske partnerskaber med lande og organisationer, der deler EU's værdier; glæder sig endvidere over FSFP-partneres bidrag til EU's missioner og operationer;
102. understreger, at partnerskaber og samarbejde med lande og organisationer, der deler EU's værdier, bidrager til en mere effektiv FSFP; glæder sig over de bidrag, som FSFP-partnerne har ydet til EU's løbende missioner og operationer, som bidrager til at forbedre fred, den regionale sikkerhed og stabilitet;
103. understreger, at EU og Det Forenede Kongerige fortsat vil dele det samme strategiske miljø og de samme trusler mod deres fred og sikkerhed efter brexit, og finder det derfor afgørende at opretholde et stærkt, tæt og særligt forsvars- og sikkerhedssamarbejde mellem Unionen og Det Forenede Kongerige efter brexit; understreger, at arbejdet i samarbejde med Det Forenede Kongerige vil give EU mulighed for at råde over kapacitet på højeste niveau inden for det kapacitetsmæssige og operationelle område; er af den opfattelse, at det ikke er relevant at overveje et forsvarssamarbejde, der systematisk udelukker briterne; foreslår, at der indgås en forsvars- og sikkerhedsaftale med Det Forenede Kongerige, der giver Det Forenede Kongerige mulighed for så vidt muligt at deltage i EU-instrumenter;
104. minder om NATO's grundlæggende rolle i det kollektive forsvar, som udtrykkeligt

anerkendes i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; er overbevist om, at det strategiske partnerskab mellem EU og NATO er af afgørende betydning for at tackle de sikkerhedsmæssige udfordringer, som Europa og nabolandene står over for; mener, at samarbejdet mellem EU og NATO bør styrke begge parter, tage fuldt hensyn til de to institutioners særlige karakteristika og roller og fortsætte med fuld respekt for principperne om inklusivitet og gensidighed og begge organisationers beslutningsautonomi, navnlig når det er fælles interesser eller EU's interesser, der er på spil; glæder sig over samarbejdet mellem EU og NATO gennem øvelsen DefenderEuropa 20 og mener, at denne øvelse udgør en reel mulighed for at afprøve Europas evne til at reagere på angrebshandlinger, men også til at undersøge udviklingen og forbedringerne af grænseovergange og den militære mobilitet;

105. understreger vigtigheden af partnerskabet mellem EU og FN for så vidt angår løsning af internationale konflikter og fredsskabende aktiviteter; opfordrer begge organisationer til yderligere at koordinere deres indsats i områder, hvor de udsender vigtige civile og militære missioner, for at undgå dobbeltarbejde og sikre størst mulig synergi;
106. fastholder betydningen af samarbejde mellem EU og andre internationale institutioner, navnlig med Den Afrikanske Union og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE); mener, at EU også bør styrke dialogen og samarbejdet med tredjelande, der deler deres værdier og strategiske prioriteter, og med regionale og subregionale organisationer;
107. støtter, sideløbende med det institutionelle samarbejde og de institutionelle partnerskaber, kombinationen af forskellige fleksible, mangesidede og åbne samarbejdsformater, der samtidig også er operationelle, ambitiøse og krævende, både i og uden for EU's, NATO's og FN's strukturer, og mener, at disse samarbejdsformater kan fremme fælles forpligtelser i forbindelse med operationer og dermed styrke EU's operationelle målsætninger; understreger i denne forbindelse, at eksempler på samarbejde såsom det europæiske interventionsinitiativ, det nordiske forsvarssamarbejde, Visegradgruppen og den stigende integration af de væbnede styrker i Tyskland og Nederlandene afspejler denne tankegang med at styrke det militære samarbejde mellem medlemsstaterne;
108. anerkender, at politisk og økonomisk stabilitet sammen med militær kapacitet og samarbejde i Afrika syd for Sahara er afgørende for at bremse det voksende omfang af jihadistiske aktiviteter og migrantkriser og bekæmpe udbredelsen og virkningerne af ekstremisme;
109. anerkender og støtter EU's grænsebistandsmission (EUBAM) i Libyen, som har bidraget til overgangen til demokrati, leveret uddannelse og rådgivningstjenester inden for grænsesikkerhed og arbejdet på at udvikle grænsesikkerhed ved Libyens land-, luft- og søgrænser;
110. opfordrer EU til at holde fast ved de tilsagn, der blev givet på det fjerde topmøde mellem EU og Afrika for at støtte den afrikanske beredskabsstyrkes økonomiske og politiske stabilitet og kapacitet;
111. tilskynder medlemsstaterne til at fortsætte samarbejdet med Den Afrikanske Union og opfylde de forpligtelser, der hidtil er indgået;
112. anerkender den voksende politiske, økonomiske, miljømæssige, sikkerhedsmæssige og

strategiske værdi af polarcirklen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fortsætte samarbejdet med Arktisk Råd om alle spørgsmål af interesse for EU og udforme en samlet strategi for regionen;

Den institutionelle ramme

113. mener, at fremskridt på forsvarsområdet baner vejen for vigtige strukturelle ændringer; glæder sig over, at der er givet meddelelse om, at der vil blive oprettet et generaldirektorat for "forsvarsindustrien og rummet" i Kommissionen under kommissionsmedlemmet for det indre marked; bifalder, at dette nye generaldirektorat vil være ansvarligt for at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats på området for det europæiske forsvar og dermed vil bidrage til at styrke den europæiske strategiske uafhængighed; noterer sig fastlæggelsen af dets fem hovedopgaver (gennemførelse og kontrol af Den Europæiske Forsvarsfond, etablering af et åbent og konkurrencedygtigt europæisk marked for forsvarsmateriel, gennemførelse af handlingsplanen for militær mobilitet, fremme af en stærk og innovativ rumindustri, gennemførelse af det fremtidige rumprogram); opfordrer Kommissionen til at give yderligere oplysninger om det nye generaldirektorats rolle og ansvarsområder; tilskynder Kommissionen til at fremlægge en plan for, hvordan den vil koordinere sit arbejde med andre forsvarspolitiske strukturer med andre ansvarsområder (Det Europæiske Forsvarsagentur, EU-Udenrigstjenesten osv.) for at maksimere effektiviteten af anvendelsen af de tilgængelige ressourcer og sikre et effektivt samarbejde;
114. forpligter sig til at sikre en tæt parlamentarisk kontrol og overvågning af europæiske forsvarsmissioner, -instrumenter og -initiativer; opfordrer NF/HR, Rådet og de berørte europæiske strukturer til regelmæssigt at aflægge rapport til Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar om opfyldelsen af deres mandat;
115. opfordrer til, at der udarbejdes en europæisk forsvarsstrategi som et nødvendigt supplement til den globale strategi fra 2016, som tilvejebringer en ramme for styring og planlægning, som begge er afgørende for at sikre, at nye instrumenter og ressourcer kan gennemføres effektivt;
116. fremhæver, at det, med respekt for adskillige medlemsstaters traditioner med militær neutralitet, er afgørende at sikre EU-borgernes opbakning for at understøtte den politiske ambition om en EU-forsvarspolitik; understreger, at de seneste offentlige meningsmålinger viser, at tre fjerdedele af EU-borgerne går ind for mere samarbejde mellem medlemsstaterne på sikkerheds- og forsvarsområdet og således støtter en fælles forsvars- og sikkerhedspolitik for EU-medlemsstaterne, en andel, der har været over 70 % siden 2004;
117. opfordrer til, at der tages gradvise skridt mod en fælles forsvarspolitik (artikel 42, stk. 2, i TEU) og i sidste ende et fælles forsvar, mens man samtidig styrker konfliktforebyggelse og løsnings tiltag, herunder ved at øge de finansielle, administrative og menneskelige ressourcer, der er afsat til mægling, dialog, forsoning, fredsopbygning og øjeblikkeligt kriseberedskab;
118. mener, at en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar ville være et afgørende strategisk redskab til at forstærke forvaltningen af EU's forsvarspolitik, og at den under den gradvise udformning af en europæisk forsvarsunion ville muliggøre strategisk og langsigtet planlægning samt gradvist synkronisere arbejds gange i forbindelse med

forsvar på tværs af medlemsstaterne; opfordrer Rådet og NF/HR til at udarbejde et sådant redskab, med henblik på at inkludere det i f.eks. planlægningen af FFR og med det yderligere mål at sikre overensstemmelse mellem gennemførelsesplanen for sikkerhed og forsvar under EU's globale strategi, CARD og PESCO;

119. minder om eksistensen af artikel 44 i TEU, som fastsætter yderligere fleksibilitetsbestemmelser og indfører muligheden for at overlade gennemførelsen af krisestyringsopgaver til en gruppe af medlemsstater, der ville udføre sådanne opgaver i EU's navn og under politisk kontrol samt strategisk vejledning fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og EU-Udenrigstjenesten;
120. understreger, at den kommende konference om Europas fremtid bør indeholde refleksioner om den fremtidige europæiske forsvarsunion og i særdeleshed om behovet for at etablere en europæisk interventionsstyrke med en så effektiv forsvarskapacitet, at den skal kunne deltage i fredsbevarende aktiviteter, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med FN-pagten og de opgaver, der er fastsat i artikel 43, stk. 1, i TEU;
121. advarer om de mange institutionelle aktører og overlap i EU's forsvarsmiljø; anmoder alle aktører om at reflektere over, hvordan det er muligt at forbedre dette miljø for at gøre det mere forståeligt for borgere, mere institutionelt logisk og kohærent samt mere leveringseffektivt;
122. opfordrer til overvejelser angående, hvilken rolle Det Europæiske Forsvarsagentur bør spille i den gradvise udformning af en fælles EU-forsvarspolitik;

o

o o

123. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, den indstillede kommissær for det indre marked, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand for Kommissionen, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, EU's agenturer på områderne for rumfart, sikkerhed og forsvar samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.